

Geronimo Stilton

Estrella Polar

Geronimo Stilton

L'ESTRANY CAS DEL LLADRE DE XOCOLATA

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta de Roberto Ronchi (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Danilo Loizedda (disseny), Antonio Campo (tinta xinesa), Daria Cerchi i Serena Gianoli (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi

Assistència artística de Lara Martinelli i Andrea Alba Benelle

Disseny gràfic de Michela Battaglin

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Lo strano caso del ladro di cioccolato*

© de la traducció: 2018, David Nel-lo

© 2016, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: març del 2018

ISBN: 978-84-9137-448-0

Dipòsit legal: B. 2.679-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

ÍNDEX

- Extra-organitzat i extra-a-punt per a extra-tot!

7

- Una jornada llarga, llarguíssima, quilomètrica! 14
- Ho tinc tot controlat, jo! 24

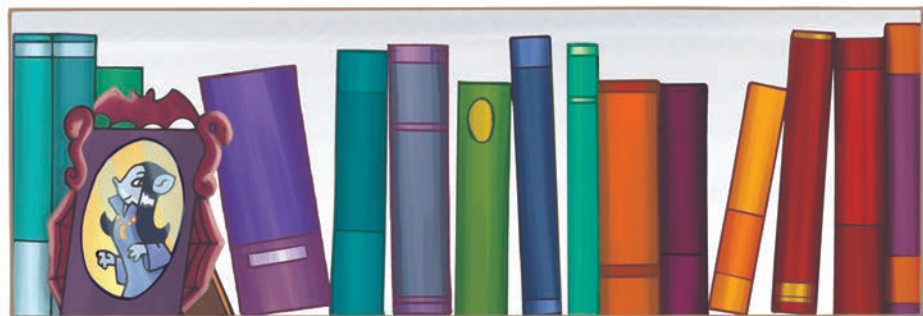
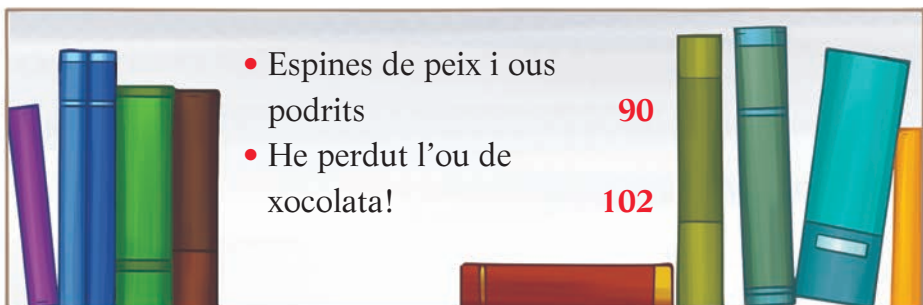
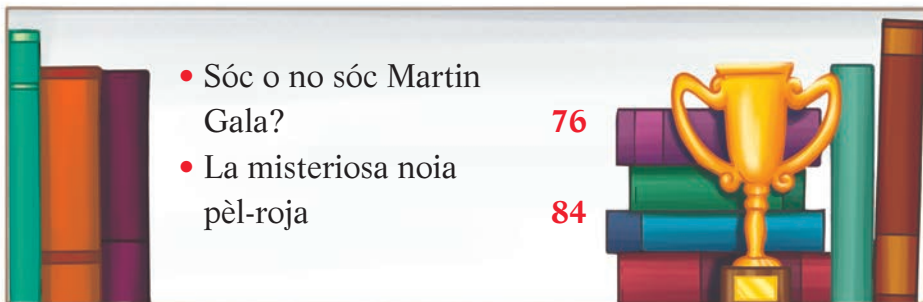

- Gandulíssim... sense remei! 28
- Ha desaparegut l'Ou de Ratergé! 34
- Per al tàndem, pagueu un suplement, sisplau! 44

- Els deu graus del tast 56
- Un anell de compromís extraràtic! 64
- Un núvol de perfum de formatget amb aroma de vainilla 70

EXTRA-ORGANITZAT I EXTRA-A-PUNT PER A EXTRA-TOT!

Aquell matí jo era al terrat de *L'Eco del Rossegador*: era el meu torn de cuidar el nostre nou **HORT** urbà.

Feia un dia meravellós: els **ocellets** piulaven a les branques **FLORIDES**..., el vent bufava lleuger, lleuger..., el **SOL** resplendia tebi

Quin dia més meravellós!

al cel... Mentre **REGAVA** les plantetes, vaig exclamar feliç:

—Ai, que n'és de bonica, la **primavera**!
Quina tranquil·litat, quina pau, quina...

EXTRA-ORGANITZAT I EXTRA-A-PUNT PER A EXTRA-TOT!

Però no vaig poder acabar la frase, perquè Ratisa, la meva secretària, em va **XISCLAR** a l'orella:

—Senyor Stiltoon? Com és que encara és aquí? És taaard!

Jo tenia el cap a la **lluna** de València i em vaig sobresaltar:

—Eh? Què? Escarritx!

Després vaig **T R E P I T J A R** el rasclet que havia quedat per terra, aquest va alçar-se de sobte com una molla i...

BAAAAAANG!

Senyor Stiltoon! És tard!

Em va enganxar el morro de ple! **QUIN MAL!** Desconcertat per la patacada, vaig fer tentines, per aquí i per allà.

Ratisa va xisclar:

Senyor Stilton, vigili amb els fems...

Però ja era massa tard! Vaig anar-hi a parar al damunt amb tota la pota i vaig caure de cul a **TERRA!** Quin mal! Quin ridícul!

Per què, per què, per què m'havia de passar tot a mi?

Ai..., perdoneu-me, encara no m'he presentat!

El meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i sóc el director de *L'Eco del Rosegador*, el **diari** més famós de l'Illa dels Ratolins. Doncs com us deia, aquell **matí** era el meu torn de cuidar el nostre hort urbà, al terrat de *L'Eco del Rosegador*.

N'estem molt orgullosos; cultivem un munt de **flors** i **verdura**, alguns arbres de cítrics, i fins i tot tenim uns quants ruscos d'**abelles** per produir una petita quantitat de mel deliciosa!

Va ser una **idea extraràtica**: vam recuperar un espai que havia quedat abandonat i al mateix temps ens serveix per treballar plegats a l'aire **LLIURE!**

—Ehem, senyor Stilton..., espero que tingui roba de recanvi per baixar al despatx! —va sospirar Ratisa—. Els fems... fan **PUDOR!**

Vermell com un pebrot i molt avergonyit, vaig exclamar:

Arg!

Espero que
tingui roba
de recanvi...

EXTRA-ORGANITZAT I EXTRA-A-PUNT PER A EXTRA-TOT!

—I tant que sí! Avui estic **extra-organitzat** i **extra-a-punt** per a **extra-tot!**

La meva secretària em va mirar amb un posat poc **convençut**:

—N'està segur? Segur, segur, segur? Seguríssim?

—Només faltaria, **RATISA!** Avui és la Festa de la Primavera: sortirà una edició especial de *L'Eco del Rosegador*, una edició que farà tremolar els **bigotis bigotis** de l'emoció a tots els nostres lectors!

Ratisa va **SOMRIURE**:

—Si vostè ho diu, senyor Stilton! El cas és que he pujat^t per advertir-lo que ja fa tard a la reunió

A Ratalòna, la primavera
se celebra intercanviant
deliciósos ous de xocolata!

No ha sentit les trucades?

Ehem..., tinc el mòbil apagat!

amb els col·laboradors. No ha sentit que li he trucat més d'un cop? Que potser tenia el **MÒBIL** apagat?

Esverat, vaig comprovar-ho: *per mil formatges de bola*, el meu mòbil estava apagat!

Vaig cridar:

—**Però quina hora és?** Faig taaard!

I pensar que aquell matí m'havia despertat abans per poder fer les coses amb *calma*, la jornada amb prou feines havia començat i jo... ja feia tard!

ESCARRITX, QUIN DESASTREEEEE!

UNA JORNADA LLARGA, LLARGUÍSSIMA, QUILOMÈTRICA!

Així que vaig baixar a la redacció, envoltat d'un eixam de **mösquêtes**, tothom va començar a queixar-se de la pudor...

—Ecs, quina **FORTOR!**

—De pressa, obriu les finestres, que aquí no es pot respirar!

Vaig mirar d'escapolir-me sense fer-me notar, però **ALESHORES** va aparèixer el meu cosí Martin Gala:

—Geronimet, ets tu que fas aquesta *catipén*?

Geronimot, mira que n'ets d'enredaire... Geronimatsot, que potser has caigut en un munt de fems?

Vaig suplicar-li que callés:

—**XSSSST!**

Però Ratisa va repetir en veu alta:

—El senyor Stilton ha caigut als fems!

De sobte, tots es van **GIRAR** per mirar-me:

—Però com s'ho ha fet, per caure als fems?

—De debò, senyor Stilton, de vegades és una mica estranyet...

Vaig enrojolar-me: escarritx, quina vergonya!

Martin Gala va **començar** a fer tota mena de **brometes** i acudits sobre la pudor, i tots es morien de riure... menys jo!

Després em va arrossegar fins al despatx, **TANCANT** la porta darrere seu.

Sabeu
quina és la
planta que fa
més pudor?
Evidentment, la
planta dels
peus!

He
descobert per què
els centpeus
fan pudor: si dos
peus ja en fan,
imagineu-vos cent
peus!

Quin és el
súmmum d'una
mofeta? Obrir una
perfumeria!

Vaig canviar-me de roba, mentre repassava les coses que **havia** de fer:

—Mmm, mmm mmm, a veure: d'entrada, ara tinc una reunió amb la redacció, després **he** de trucar a l'alcalde per a una entrevista..., després **he** d'anar a la plaça per a la Cacera dels Ous..., després **he** d'escriure un article sobre la Mostra dels Ous i l'Ou de Ratergé...

Però Martin Gala amb els braços plegats va esbufegar:

—Mira, Geronimet, no hi ha excuses que valguin! Tu m'**has** d'ajudar al Concurs de Pastisseria!

Vaig respondre, sorprès:

—El **Concurs de Pastisseria?** Jo? Per què?

Ell va xisclar:

—Perquè no puc fer-ho tot sol, caram! Necessito un **TASTADOR!**

—I jo què hi tinc a veure?

—Evidentment, el meu tastador seràs TU!

UNA JORNADA LLARGA, LLARGUÍSSIMA, QUILOMÈTRICA!

Vaig sospirar:

—Em sap greu, però no puc, tinc un munt de coses per fer avui...

Just aleshores, el meu ORDINADOR va començar a cridar-me...

—**GEROOOOOOOOOOONIMO!**

Amb el sobresalt, vaig **ensopegar**, vaig relliscar a terra i vaig cridar:

—Escarritx! Qui ha parlaat?

I Martin Gala, vinga riure per sota els bigotis:

—Geronimet, ets un **CAGUETES**, eh? És Xafa-

rot, en una videoconferència a través del teu ordinador!

Vaig **MIRAR** l'ordinador i vaig veure el morro de Xafarot Nesquitt, el meu amic investigador, que ocupava tota la **pantalla**!

Vaig preguntar-li:

—Xafarot, què hi fas, a la pantalla del meu ordinador?

—És ben senzill, **Geronimet**, acabo d'instal·lar un programet molt **espaviladet** per estar sempre en contacte amb el meu millor **amigu**et!

Qui ha parlat?

He, he, he!

Així et puc trucar en un **instantet** tants cops com vulgui i demanar-te una **ajudeta** per resoldre algun **misteriet**...

El meu cosí Martin Gala ho va aprofitar per tornar a la càrrega:

—Ara que parlem d'**ajudetes**... Xafarot, fes-li entendre que m'ha d'ajudar!

Vaig intentar explicar un cop més que aquell dia m'era impossible i esperava que Xafarot em donés la raó, però ell (que és un bon amic) va dir: —**Geronimet**, fes un **esforçet**! Martin Gala és **pesadet**..., però és el teu **cosí**! Dóna-li un **copet** de mà!

Aleshores vaig deixar anar un sospir:

—D'acord, Martin Gala. Xafarot té raó: t'ajudaré. Tu comença a passar, que així que acabi la reunió de redacció vindré al **Concurs de pastisseria**.

El meu cosí es va posar a ballar la **samba** d'alegria mentre cantussejava:

—Bravo, bravo, bravo, **cosinet**..., et mereixes una megaabraçada..., cosinet, que n'ets, de bufonet, sabia que podria comptar amb tu!

Mentre **SDRTIA**, em vaig sentir la mar de bé: és bonic, això de fer felicitat algú!

Però després, Xafarot va estossegar:

—Ei, **Geronimet**, ja que penses donar-li un **copet** de mà... potser també em podries ajudar? Una **ajudeta** no fa mal a ningú, oi?

Xafarot va insistir, mirant-me fixament des de la pantalla de l'ordinador:

**GERONIMET,
EM PODRIES DONAR UN
COPET DE MÀ?**

UNA JORNADA LLARGA, LLARGUÍSSIMA, QUILOMÈTRICA!

—Au, vinga, **Geronimot**, et necessito per resoldre un **misteriet**!

Per mil formatges de bola, no podia dir-li que no a un amic en dificultats!

Vaig exclamar:

—**ÈSCARRITX! ESPERA'T QUE ARRIBO ARA MATEIX!**

Després vaig sospirar. Havia promès ajudar Martin Gala i **XAFAROT**... al mateix temps! Pobre de mi, alguna cosa em deia que aquella seria una jornada **LLARGA, LLARGUÍSSIMA**, vaja, **QUILOMÈTRICA!!!**